

Kraina ta jest reliktem, który ma szansę przetrwać dla przyszłych pokoleń. Puszcza Augustowska, przez którą przebiega szlak wodny Kanału Augustowskiego stanowi część dziewiczych ostępów leśnych, rozciągających się niegdyś pomiędzy Mazowszem, Rusią i Litwą. Tereny jej tworzą ciekawą i barwną mozaikę kulturową. Od wieków pogranicza Polski północno-wschodniej były obszarem wpływu wielu kultur, wzajemnie przenikających się i tworzących lokalny koloryt ziemi augustowskiej. Obok Polaków, Litwinów, Białorusinów i Ukraińców mieszkają tu także staroobrzędowcy rosyjscy i muzułmańscy Tatarzy, a wśród nazw rzek, jezior i osad pozostały ślady średniowiecznych mieszkańców tych terenów - Jaćwingów.

Nad Kanałem Augustowskim znajdują się interesujące zabytki archeologiczne. Najciekawsze z nich to: obozowiska kultury świderskiej z późnego paleolitu w Mikaszówce, osady neolityczna i wczesnośredniowieczna w Płaskiej, zespoły osad i obozowisk z epoki kamiennej w Białobrzegach i w Polkowie, stanowisko wielokulturowe i huta żelaza w Gorzycy oraz cmentarzysko ciałopalne w Nettcie. W krajobraz strefy Kanału wpisują się liczne krzyże, kapliczki przydrożne i nadrzewne. W najbliższym sąsiedztwie Kanału znajdują się ruiny – słynnej linii Mołotowa - pasa umocnień rosyjskich ciągnących się wzdłuż granicy z Niemcami wytyczonej po podziale Polski dokonany przez okupantów w 1939 roku. Umocnienia budowane były w wielkim pośpiechu od jesieni 1939 r. aż do wybuchu wojny sowiecko niemieckiej. Linia schronów bojowych i innych umocnień ciągnęła się od Bałtyku poprzez okolice Połagi na Litwie aż za Przemyśl na południu Polski.